

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Miseratio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

fidem adhibere : atq; ita iis occurrere voluisse, quorum stuporine dicam, an perversitati, nihil quicquam aliud persuadere queas, quam quod vel manibus attingunt, vel oculis assequuntur. Hinc ait Ambrosius, neminem subventaneo Vulturis audito conceptu, rerum naturalium scriptoribus refragari : cum vero virginem divino afflatam numine peperisse audierint, risum inceperunt. Tangit hoc idem Adamantius, ubi Celio respondet, duplex Alma significatum ex Hebræorum interpretatione objectanti. Sed enim, de intacta virgine, non autem de adolescentula (quod Theodotio Epiphysius & Aquila Ponticus intelligendum frustra conantur persuadere) prophetatum est priusquam in Babylona fieret populi transmigration, hoc est, antea quam Medi & Persæ principatum invaderent. Reddita autem sunt hæc in sermonem Græcum ab ipsis Judæis multum ante tempora adventus Domini nostri, ut nulla relinqueretur suspicio, inquit Irenæus, ne forte morem nobis gerentes Judæi, hæc ita sint interpretati: qui quidem si cognovissent nos futuros, & his testimoniis usuros, quæ sunt eorum scriptis, nunquam & hæc & monumenta Prophetarum reliqua comburere dubitassent. Veniunt igitur in Latinorum manus Græco sermone translatis Hebræorum libri, multo antequam Romani Judæos in potestatem redeissent, Macedonibus quippe adhuc Asiam possidentibus. Ptolemæus enim Lagi cupiens bibliothecam, quam Alexandria struxerat, illustribus scriptorum omnium monumentis implere, ab Hierosolymitanis petiit fieri sibi copiam ut eorum libri in Græcum sermonem transferrentur. Illi, qui tunc Macedonibus parebant, Septuaginta viros ex primoribus, & utriusque linguæ cognitione præstantibus, ad Ptolemæum miserunt; qui veritus, ne, si invicem consultarent, veritatem absconderent, eos omnes in singula contubernia separavit, iussitque, ut unusquisque pro se librum transferret, eoque in libris singulis ordine servato, opereq; perfecto, omnibus mox convocatis, & per libros singulos interpretationem suam unoquoque eorum proferente, in omnium sententiam eandem esse constitit, ac si ab uno tantum traductiones omnes emanassent. Neque tamen ignoro esse qui rem aliter gestam narrent, & Pentateuchum tantum à lxx. traductum contendunt, non separatos, sed unanimi concordia sententiam unoquoque suam proferente: Sed ego & Irenæus, & antiquis aliis potiore adhibeo fidem. Quare non est ut calumniatores, Almam, jam excogitent, & loco Virginis legitimi nominis, & à tot eruditissimis agniti, substituire contendant. Plurimum vero ut ad Vulturem redeamus) indignatur Adamantius, plerosq; adhibere fidem Historicis Philosophisque, hæc de Vulture & aliis aliquot animantibus, quæ sine maris conjunctione concipiunt, indubitato tradentibus, & Deum negant, qui hæc in aliquot aliis animalibus facit, posse etiam in hominibus idem, uti adliberit, facere. Et Græcorum plerique credunt homines primum ex limo procreatos: nos non credemus ex dimidia humanæ substantiæ parte, iussu Dei, imo eo de se ita statuente, fieri potuisse, ut Jesus ex eo filius nasceretur? Esto igitur Vultur documento nobis, ne mysterium illud sacrosanctum, unde vera salus, veraq; felicitas nobis obtigit, fabulosum fuisse, vel minimum quidem suspicari unquam in animum inducamus.

MISERATIO. CAP. V.

AD hæc Egyptii sacerdotes miserationem per Vulturem femora sua rostro proscindentem, exprimebant: illa enim centum & viginti diebus, quibus in filiorum educatione detinetur, nunquam ad prædam longius provolat, uni illi curæ intenta, ne pullos deserat, deq; propinquantum quæ fuerint in promptu conveniatur. Quod nisi aliud quicquam suggeratur occurratve, quod filiis alimentum paret, ipsa suis femoribus rostro vellicatis sanguinem ciet, quem filiis exugendū præbeat: tanta curat charitate, ne illi victus egestate deficiant. Sane vero factum hinc crediderim, ut majores nostri, cum incomparabilem proffusus Assertoris nostri miserationem, qui pro salute nostra sanguinem suum profundere non dubitavit, alitem hanc, non autem Pelecani in sacrosanctæ crucis apicem ea femorum vellicatione spectandam, popularium omnium oculis exererint. Nam quamvis

Immo septuaginta duo.

Vulturis, Pelecani & Phœnicis erga suos amor comparatur.

Avis omnino per Pelecanum incredibilis erga filios amor hieroglyphico longe alio significetur, nusquam tamen apud antiquissimos rerum scriptores, qui saxum hoc evolverunt, legimus avem aliam, quam Vulturem, femorum suorum vellicatu pullos suos pascere consueisse: Phœnicæ tamen & ipsum vellicare femora, sed, ut suo loco disputatur, non ut eo filios alat, quos nullos habet, sed ut ex eo fuso vermiculus ille oriatur, qui mox exeat in Phœnicem. Alia vero ratione mortem oppetere Pelecanum, ut filios sospitet suos, Ægyptii tradiderunt: de quo qui illi tradiderint, suo differimus Commentario.

JUSTITIA. CAP. VI.

Herodotus Vulturem ab Hercule pro justitiæ symbolo habitum tradit, quod ea justissima omnium avium, quæ volatilibus vescantur, iudicetur, eaq; de causa semper apud eum magna æstimationis fuisse, lætariq; solitum cum inter res agendas Vulturem aspexisset. Vultur enim nihil, quod vivit attingit, nec animatum quicquam interficit, quod Accipiter & Aquilæ faciunt, cadaveribus vero contenta, nullius unquã avis passione pollui visa est, ut Ægyptii observare. Eadem fructus nunquam laedit, nec ulla in re animali cuiquam mansueti nocet. Quare mirum videtur quod traditum est à Dionysio, Aquilarum pullos, quorum nidus erat in Palma, quæ Tarquinii Superbi regiæ incumbebat, dum parentes absunt incurso subito à Vulturibus discerptos. Sed id videtur ea præcipue de causa dari prodigii loco habitum, quod cædes ea ab hominibus genere profectia sit, quæ in animatum animal se vivere minime consuevit. Utrumque, non immerito innocentes Vultures Hermodorus Ponticus apud Plutarchum dicit: nam & ab iis quæ maxime nocere soleant animantibus, mortale genus liberant: ex volucris enim in auxilio contra serpentes primam ajunt esse vulturem, corque ejus alitis habentem, tutum esse non solum à Serpentum impetu, sed etiam à ferarum & latronum periculis, & ut aliquid omnino dicant, à Regum etiam indignationibus incolumen evadere.

DESIGNATIO. CAP. VII.

Alia quædam ex Vulture hieroglyphica commenti sunt Ægyptii sacerdotes, ex iis quæ ab ea plurimum fieri observant. Nam scopum, sive locum, quo quis tendere designaret, per eam alitem alte volentem expressere: propterea quod Vulturem supra reliqua omnia animantia acutissimo visu præditam asserunt, atque oriente Sole occasum versus aspicientem, decedente vero ad orientem spatiosissimis quantumlibet intervallis esculentum, quod usui suo competit, prospectum enancifera, un oque ad id volatu, quasi sagittam ad scopum ferri. Quinetiam, ut D. Hieronymus attestatur, transmarina cadavera sentiunt. Sunt autem qui visui, sunt qui adorant, quo sagacissime pollent, rem adseribant: sed utcumque hoc ab ingenio hominum disputetur, illud satis constat, Ægyptios intuitum ea loci designatione, in remotissimas quantumlibet partes, per Vulturis hieroglyphicum significasse.

TERMINUS. CAP. VIII.

Quinetiam circumscriptum terminum per ejusdem alitis picturam intelligi volebant: propterea quod, si conflictus usquam futurus est, locum ipsa præscribit, ubi acies concurræ sunt, & pugnam initura, quo septem ante diebus, ut Ægyptii tradunt, aut, ut alii, triduo tantum prævolant. Hinc illud apud Plautum, in Truculento, de cenipeta Dinarchus ait:

Jam quasi Vulturii triduo prius prædivinant quo die esuri sint.

PRÆSAGITURA. CAP. IX.

A hac vero præfagiendi vi, quod tot ante dies ubi strages futura sit, præsentunt, iidem sacerdotes Ægyptii præfagituram ex Vulturis simulacro significabant: iidemq; asserunt, consueisse præcos Reges belli tempore exploratores dimittere, qui observarent in quamnam exercitus partem Vultures iminerent, inde commonefacti stragem ibi futuram, ubi earum alituum grex frequentior incubuisset. Quæ quidem hujusmodi alitis providentia redigit in memoriã mihi quod Hermes Astronomus eum, qui Vulturis celestis afflatum ab horoscopo sortitus fuerit, sapientem & providum in negotiis obeundis futurum asserit,

Ee 2

impe-

*Vulturum
innocentia.*

*Hæc à Plu-
tarcho, in
problematis
ver. an-
tig. Nec qui-
dem in ca-
daveribus sui
generis. Plu-
tarchus.*

*Visus Vul-
turum acu-
tissimus.*

*Quin tri-
duo ante
aut biduo
volant ubi
cadavera
sunt. Plin.
lib. 10. c. 6.
Vulturum
providentia
maxima.
Et Callides
in Trinum-
mo de gero-
nidi sunt
alii qui to-
Vulturum
vocant.*

